

Publicerad 2013-10-18 15:20 av Ewelina Mann

Älskling, våra kroppar blöder!

Min blodfobi får mig inte att svimma, de stunder ditt blod sprutar ur dina ådror,
pulserande rinner det längst mina armar.

Jag sitter vaken hela nätterna, intill dig på knä,
byter kompress efter kompress, lindar bandage om dina öppna sår.
På sekunder blöder det igenom, mattan på mitt golv är blodröd
- jag älskar dig.

Med kupade händer fångar jag dina oskyldiga tårar, då de tyst kryper längst dina kinder,
jag bäddar in dem i mitt hjärta, lättare att förlåta dig, de dagar då du är kall och hård, orsakar mig smärta, de
stunderna värmer dina små tårar i mitt hjärta.

Det gör ont i mig att torka upp dina röda känslor,
de nätterna du har huvudet i mitt knä, då dina kinder drunknar och inte några plåster i världen hjälper. När
du flämtandes tyst förtvivlat talar till mig,
säger att ditt blod inte räcker till, att du är misslyckad, att leva är det sista du vill då gör det som ondast.

Med mina läppar flätade mot dina, drunknar vi i en enda stor kyss, där i den blödande natten.
Med ditt huvud så lugnt i mitt knä, gråter och blöder också jag, tryckande håller jag om dig för att hindra
blodet att sluta leva i dig.

- Älskling, jag är så rädd att mina krafter endag inte kommer räcka till för att hjälpa dig. Att jag inte kommer
kunna sy dina sår för en stund.

Du är den ende som räcker till precis allt för mig, den ende som är lyckad i allting, den ende jag vill leva
intill resten av mitt liv.

Snälla, välj aldrig att gå!

Försvinner du kan inte något i världen läka mina sår,
jag finner inte någonting värt utan dig, skulle du bestämma dig för att gå,
då värmer inte längre några tårar inuti mitt hjärta.

Kyssandes med dina tårar mot händer, armar och inuti mitt hjärta,
är vi två dårar i natten.

- Jag skulle aldrig klara av att vara ensam!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten